

forening, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer og de teologiske fakulteter var repræsenteret, afgav i januar måned 1970 en betænkning (nr. 562), der indeholder en af alle medlemmerne tiltrådt indstilling om fremsættelse af et lovforslag, der kun på mindre væsentlige punkter afviger fra nærværende lovforslag.

Betænkningen indeholder et statistisk materiale (bilag 1), der belyser udviklingen og omfanget af præstemangelen. Det fremgår heraf, at antallet af ubesatte præsteembeder pr. 1. april 1959 udgjorde 35 af 1.690 embeder, medens tallet pr. 1. april 1969 udgjorde 135 af 1.743. Med udgangen af oktober måned 1970 er antallet af ledige embeder ca. 170. Det gennemsnitlige antal ansøgere pr. embede udgjorde 23 i 1955. I 1969 var tallet 2,2, ved genopslag 1,3.

Udvalgets betænkning har været drøftet med biskopperne under flere forhandlinger og har endvidere været forelagt Den danske Præsteforening og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer til udtalelse. Landsforeningen har tiltrådt betænkningen i dens helhed, hvorimod præsteforeningen ikke har kunnet tiltræde forslaget om en midlertidig særuddannelse. Foreningen udtrykker bl. a. frygt for, at den foreslåede uddannelse vil blive modsvaret af en tilbagegang i antallet af akademisk uddannede teologer.

II. Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til stk. 1. Ifølge det af udvalget fremsatte forslag skulle det kræves, at ansøgere, såfremt de ikke havde bestået afsluttende eksamen på et dansk seminarium, skulle have „tilsvarende kundskaber i dansk, historie og fremmede sprog“. Da imidlertid i henhold til læreruddannelsesloven af 8. juni 1966 alene faget dansk er obligatorisk, haves der ikke sikkerhed for,

at de øvrige nævnte fag er læst og opgivet til eksamen. Det er derfor anset for hensigtsmæssigt at udelade kravet om bestemte fag, således at der bliver mulighed for et noget friere skøn over en persons kundskabsniveau i det hele. Men de nævnte fag: dansk, historie og fremmede sprog må dog — sammen med en vis selvfølgelig kristendomskundskab — anses for de væsentligste, og der må ved bedømmelsen lægges afgørende vægt på, at vedkommende har tilfredsstillende kundskaber i disse fag.

Til stk. 2 og 3. Aldersbetingelsen, 35 år, svarer til den i lov om adgang til præsteembeder fastsatte aldersbetingelse for personer, der ansættes i præstestilling i henhold til denne lovs § 5 (såkaldte lægmandspræster).

Med hensyn til den krævede prøve og dennes pensum henvises til betænkningen side 4-5, jfr. bilag 4. Det er hensigten at nedsætte et udvalg med repræsentanter for de teologiske fakulteter, pastoralseminariet, præstehøjskolen og præsteforeningen. Dette udvalg skal afgive indstilling til kirkeministeriet om fastsættelse af pensum og om de nærmere bestemmelser for uddannelsen. Endvidere skal udvalget bedømme, om ansøgere i de enkelte tilfælde er i besiddelse af de fornødne forudsætninger for at påbegynde uddannelsen.

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelserne svarer til §§ 6, 1. pkt. og 8 i lov nr. 218 af 16. juni 1962 om adgang til præsteembeder i folkekirken.

Til §§ 4 og 5.

Såfremt ordningen skal få praktisk betydning, må der være mulighed for at yde økonomisk støtte til uddannelsens gennemførelse, og ordningen må gælde for et ikke alt for kort åremål. Man har skønnet, at 10 år måtte være et rimeligt og passende tidsrum.